
Torsdag den 5. Februar 1998 kl. 17.30

Fraværende

Meddelelser

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet. Som medlemmerne vil kunne se, er vore lystavler på væggene slukket i aften. Det er ikke, fordi vi har glemmt at tænde dem, men fordi afstemningssystemet er ved at blive justeret og også forenklet og derfor ikke fungerer i aften. Det tekniske arbejde med forenklingen er ikke afsluttet endnu, så man kan håbe på, at det vil komme til at gøre sin gavn under kommende møder. Det at gøre det enkelt har vist sig at være lidt vanskeligere end først antaget.

Derfor skal jeg bede om, at man, hvis man i aften ønsker ordet til en sag, tilkendegiver det herop til eller til sekretæren til venstre for mig, i form af et tegn eller lignende, og lige få sikret sig ved et nik heroppefra, at man er på talerlisten.

Det vil også være sådan, at eventuelle afstemninger i aften foregår ved, at medlemmerne rejser sig fra deres pladser, som vi gjorde i gamle dage.

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 38 punkter og en tillægsdagsorden med 12 punkter. Jeg skal foreslå, at tillægsdagsordenens punkt 10 (94/98), valg af medlemmer til Fællesrådet for Folkeskolen, behandles efter punkt 15 (54/98) på den ordinære dagsorden, så valget foretages efter behandling af sagen om vedtægtsændring. Er der bemærkninger hertil? (Ophold). Det er ikke tilfældet, så det er godkendt.

Af indstillingen til punkt 14 (88/98), sagen om valg til en valgbestyrelse og valgstyrelser, fremgår det ikke, hvor mange medlemmer hver af de 54 valgstyrelser består af. Det er af Kultur- og Fritidsforvaltningen oplyst, at valgstyrelserne hver består af 5 medlemmer.

Der skal i denne sag peges på i alt 270 personer, og der er tale om et ret omfattende valg, så jeg kan allerede nu nævne, at jeg i forbindelse med sagen vil komme med et forslag om, at der nedsættes et særligt udvalg under Borgerrepræsentationen efter § 17, stk. 4, i styrelsesloven – det skulle være omdelt på pladserne nu – der kan komme med en indstilling til Borgerrepræsentationen om udpegningen.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger i øvrigt til dagsordenen? (Ophold). Det er ikke tilfældet, så er den godkendt.

1) 52/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal her ved starten af sagen, også i lyset af, at det er under den nye vedtægt, vi behandler denne sag, sige, at forslaget rejser en problemstilling, som ikke alene vedrører kommunale hjemmehjælpere, men også mange andre personalegrupper med daglig kontakt til borgerne i kommunen.

Samtidig berører forslaget hele problemstillingen om indslusning af særlige grupper på arbejdsmarkedet. Derfor er det min opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at forslaget til beslutning henvises til Økonomiudvalget med henblik på, at der kan foregå en drøftelse dér inden den endelige diskussion i salen.

Så jeg vil foreslå, at forslaget, efter at forslagsstillerne her i aften har haft lejlighed til nærmere at begrunde det, henvises til Økonomiudvalget.

På forslagsstillernes vegne er ordet nu Grete Henius'.

Grete Henius (C): Nu vil jeg bede tilhørerne om at høre godt efter. Når jeg gerne vil det, så er det, fordi jeg så nødig vil udsættes for at komme ind i en debat om noget, jeg ikke har sagt, men som nogle i forsamlingen måske kunne tænke sig, at jeg havde sagt. Så derfor vil jeg gerne have, at man nu hører, hvad det er, jeg siger.

Jeg vil gerne understrege, at jeg mener, det er vigtigt og nødvendigt og passende, at et menneske, som har udstået sin straf, kommer tilbage på arbejdsmarkedet. Når man har fået sin straf, er man færdig med det, og så skal man naturligvis have et job på lige fod med andre, som kan få et job.

Men hvis man nu f.eks. havde være straffet for spionage, så synes jeg ikke, det er passende, at man får et job i Forsvarsministeriets sekretariat. Og hvis man har været straffet for pædofili, så synes jeg ikke, man skal have et job i en børnehave eller blandt små spejderdrengene. En voldtægtsforbryder bør nok ikke ansættes på et hjem for unge kvinder. Men måske man kunne have en pædofil på et alderdomshjem, eller en spion kunne jo gøre udmærket fyldest på mange andre områder.

På samme måde mener jeg, at man ikke bør ansætte folk, der har været straffet for berigelsesforbrydelser, hos gamle mennesker. Hvis de har været straffet for tyveri eller andre berigelsesforbrydelser i det hele taget, så bør de ikke lukkes ind hos værgeløse gamle mennesker, som måske har deres penge eller deres taske stående lidt for uforsigtigt fremme.

Derfor er det, at bl.a. jeg har stillet et forslag om, at folk, der har været straffet for berigelsesforbrydelser, ikke bør lukkes ind som hjemmehjælpere hos gamle mennesker. Det samme gælder naturligvis folk i hjemmeplejen i øvrigt. De bør ikke lukkes ind hos gamle mennesker for at udøve deres gerning dér.

Bente Møller (Ø): Jeg vil opfordre forslagsstillerne til at trække deres forslag, da forslaget er i strid med både et cirkulære, der findes om offentlige ansættelser, og en Ombudsmandsafgørelse.

Det er i strid med § 4 i cirkulære nr. 2 af 14. januar 1963, og det formoder jeg selvfølgelig, at der er jurister her i kommunen, der har vejledt forslagsstillerne om, da de indleverede deres forslag, og det er i strid med en Ombudsmandsafgørelse, nr. 1980/623, hvor post-

væsenet nægter at ansætte en person, der har en betinget dom på 2 år, der er et halvt år tilbage af, hvor Ombudsmanden kritiserer afgørelsen, idet han bl.a. udtaler, at det i hvert fald ikke på grund af straffeattesten kunne stille sig utvivlsomt, at den straf, han er idømt, burde udelukke ham fra ansættelse.

Jeg går ikke ud fra, at forslagsstillerne – der jo er så retlinede, kan jeg se ud af forslaget – er ude på selv at komme i konflikt med, hvad der måtte være af bestemmelser.

Jeg vil også bebude, at hvis denne forsamling ønsker at realitetsbehandle dette forslag, så vil jeg i morgen oversende det til ombudsmanden til vurdering af, om det overhovedet kan behandles. Nu er hans tilsyn jo udvidet til ikke kun at omfatte statens virksomhed, men også kommunernes.

Det var den formalistiske del af det.

Den anden del af det er, at jeg forstår ikke, at man vil være bekendt i den grad at kriminalisere én bestemt gruppe medarbejdere, der har nogle af de mest utaknemlige arbejdsbetingelser, der findes inden for det offentlige, og noget af den allerlaveste løn, som gang på gang kan høre, at det arbejde, de laver, ikke er godt nok, i vid udstrækning fordi vi ikke giver dem ressourcer nok til at gøre det godt nok. Nu skal de altså også have at vide, at de er nødt til at aflevere straffeattest, sådan underforstået: De er nok småkriminelle.

Jeg vil gerne se, hvor der er belæg for, at der skulle være speciel kriminalitet blandt hjemmehjælpere, om der er belæg for, at den, når der er kriminalitet blandt hjemmehjælpere, bliver begået af nogle, der tidligere er straffet, så man altså kunne have undgået det ved at se straffeattest. Det har jeg ikke fundet noget belæg for her.

Jeg synes, det er usmageligt, og jeg kan ikke forstå, hvorfor det kun skal gælde hjemmehjælpere. Der er mange andre, der kommer i berøring med personer i situationer, hvor det er nemt at komme til at røre ved deres personlige ting. Tænk på alle dem, der ligger på sygehusene og indimellem er til undersøgelser på diverse ambulatorier. Der er fri adgang til skuffer og nøgler til lejligheder, hvis det skulle være. Jeg formoder da ikke, at hr. forslagsstiller Lars Hutters sådan går og roder i de gamles skuffer på Kommunehospitalet.

Der er masser af offentligt personale, der i døgninstitutioner kommer i berøring med og i tæt fortrolighedsforhold til folk, der vel næsten kan ligestilles med det at færdes i deres eget hjem. Der er heller ikke nogen, der foreslår, at de skal levere blank straffeattest.

Derudover har traditionerne bag det danske retssystem jo været, at vi tror på, at vi kan resocialisere folk, og det kan vi også i vid udstrækning. Der er nogle, der har recidiv, og det er de samme igen og igen og igen og igen. De er såmænd sjældent ude så længe, så de kan nå at tage en social- og sundhedshjælperuddannelse og få sig et job.

Alle statistikker viser, at folk, der har holdt sig kriminalitetsfri i nogle år, ikke falder tilbage. Der er ikke noget specielt belæg for at sige, at de er mere kriminelle end andre.

Så er det også interessant, hvad det er for oplysninger, der er på de her straffeattester. Jeg har brugt meget tid på at læse jura i dag, og jeg har også sat mig ind i Justitsministeriets forskrifter for Det Centrale Kriminalregister. Det er jo aldrig sådan, at arbejdsgiveren kan rekvirere en straffeattest, i hvert fald ikke en arbejdsgiver som kommunen. Det skal man bede personen om at gøre.

Hvad er det så, der optræder på den straffeattest? Det er alle overtrædelser af straffeloven og af loven om euforiserende stoffer. Også bødeforlæg, som man har accepteret, uden at der har været en dom. Det vil dybest set sige, at hvis Jimmy Stahr fik en bøde for at stjæle

en ispind og en pakke tyggegummi ude på Frederiksberg, så står det på hans straffeattest, og så skulle han ikke kunne blive ansat som hjemmehjælper. Helt ærligt, her bevæger vi os godt nok i småtingsafdelingen.

Så vi kan slet ikke acceptere den moral, der ligger bag det at stille dette forslag, det at lægge en bestemt gruppe for had. Samtidig vil vi opfordre til, at man trækker forslaget, da det er ulovligt.

Martin Geertsen (V): Selv om Bente Møller jo taler, så man kan få helt dårlig samvittighed, så tillader jeg mig at gå på talerstolen alligevel.

For mig og for Venstre er det af altafgørende betydning, at Københavns Kommune leverer en så god service til vores ældre som overhovedet muligt. Det er også i det lys, dette forslag skal ses.

Nu kan man selvfølgelig hævde, at god service først og fremmest drejer sig om, at konkrete og praktiske opgaver bliver løst så godt som overhovedet muligt, og at de vel at mærke bliver løst til tiden, at der bliver støvsuget, at der bliver vasket gulv osv. Det er faktisk også det vigtigste.

Men for os er servicebegrebet en lille smule bredere. For os drejer servicebegrebet sig også om f.eks. valgfrihed, i denne sammenhæng dette forslag om at skabe så trygge rammer for den enkelte servicemodtager som overhovedet muligt. Det er altså af altafgørende betydning, specielt når der er tale om ældre, som for nogles vedkommende er nervøse for alle de ting og alle de udfordringer, som en storby har at byde på. Det er ikke altid lige nemt at være gammel i København.

De ældre skal have sikkerhed for, at vi som politikere og Københavns Kommune gør så meget som overhovedet muligt for at skabe så trygge rammer som overhovedet muligt, når en medarbejder fra Københavns Kommune træder ind over dørtærsklen. Ligesom de pårørende skal have sikkerhed for, at ældre familiemedlemmer er i trygge hænder, når Københavns Kommune kommer på besøg.

Selv om vi selvfølgelig ikke, heller ikke via dette forslag, kan give garantier for, at tyverier eller det, der er værre, aldrig nogen sinde vil forekomme, så kan vi i hvert fald med dette forslag i hånden gå ud og sige til de ældre, at vi er opmærksomme på problemet, og vi vil gøre noget ved det.

Ifølge Københavns Politi er der tale om problemer i forbindelse med ansættelsesprocedurerne i Københavns Kommune. Så sent som omkring nytår undrede Københavns Politi sig over det, de kaldte den lemfældighed, hvormed man ansætter hjemmehjælpere i kommunen. Så også fra den kant har man noteret sig, at der jævnligt dukker tyverisager op i forbindelse med hjemmehjælperes besøg i de ældres hjem.

Til sidst vil jeg sige, at jeg stiller mig en lille smule uforstående over for den kritik, der er rejst imod dette forslag, især fra FOA's side. Jeg har svært ved at se, at der skulle være tale om nogen personforfølgelse eller forfølgelse af enkeltgrupper eller forfølgelse af hjemmehjælperne i Københavns Kommune. Tværtimod kan man sige, at hjemmehjælperne har, hvis dette forslag vedtages, sikkerhed for, at de er ansat i et korps med, om jeg så må sige rent mel i posen, og det er vel i virkeligheden i alles interesse.

Til spørgsmålet, om man ikke kunne have bredt forslaget en lille smule mere ud og også til andre personalegrupper, som ved ansættelse skulle præsentere en ren straffeattest, vil jeg svare, at det skal vi nok få kigget på.

Men alle disse tekniske forklaringer og modargumenter rykker ikke en tøddel ved, at dette forslag først og fremmest, først og sidst drejer sig om at skabe så trygge rammer for de ældre i Københavns Kommune som overhovedet muligt.

Peter Skaarup (O): Skulle vi ikke lige prøve at komme lidt ned på jorden. Det var meget overraskende for mig i hvert fald, som har tilladt sig at være med til at skrive lidt på dette, at vi starter med nærmest at få skældud og en bandulle fra Bente Møller, fordi vi overhovedet har dristet os til at gå til vores skrivemaskiner og få noget nedfældet om dette.

Det, der er tale om, Bente Møller, er sådan set ikke et spørgsmål om ideologiske forskelle eller store socialistiske opfattelser eller kapitalistiske opfattelser eller hvad det nu skal sættes ind i af ting og sager. Det, det drejer sig om, er at bruge den sunde fornuft.

Den sunde fornuft er i hvert fald for Dansk Folkeparti, at når vi oplever 4 tilfælde med hjemmehjælpere, der på Amager begår tyveri mod ældre, og de pågældende har en plettet straffeattest, altså har begået noget lignende før, så ser vi altså et problem i det. Så er det ikke interessant, hvilket parti vi i øvrigt kommer fra, eller hvad man i øvrigt kan finde på at skælde hinanden ud for. Det er et problem, og der skal gøres noget ved det.

Grunden til, at vi har rejst dette, er ikke nødvendigvis, at det lige er det, der står på dette stykke papir, der skal vedtages, men at ledelsen af denne kommune gør sig klart, at når Københavns Politi siger, at vi bør altså se på de her sager, når de kommer til dem, der står for ansættelsen i kommunen, og vil ansættes, så er det vigtigt, at vi tager dette alvorligt, at vi ikke bare begynder at skændes om det og bruger flere måneder på at diskutere frem og tilbage, hvad der skal ske. Det, der er vigtigt, er, at vi får set på: Hvad er den praktiske løsning, hvad er den sunde fornuft, hvad kan vi blive enige om?

Derfor foreslår vi selvfølgelig også, at det henvises til et udvalg, og vi kunne måske forestille os, at det skulle være et af fagudvalgene, der har med det at gøre, men det kan vi drøfte senere.

Lige for at illustrere hulheden i de meget skingre bemærkninger fra Bente Møller vil jeg sige: Jamen Bente Møller, hvis du havde behov for en hjemmehjælper, så tror jeg ikke, det var Jimmy Stahr, du skulle tage som hjemmehjælper, for så kunne det da gå fuldstændig galt.

Det er helt klart, at når vi kommer med dette forslag, så er det et forsøg på at hjælpe de ældre mennesker, der føler sig utrygge ved de tilfælde, der har været fremme i pressen. Det er ikke et forsøg på at mistænkeliggøre nogen eller lave ulovligheder eller noget som helst. Hvis der kan sættes nogen som helst spørgsmålstejn ved, om det, vi bliver enige om, skulle være ulovligt, så vil vi heller ikke være med. Det, det drejer sig om, er at finde noget fornuftigt, noget sund fornuft, som vi forhåbentlig alle sammen kan blive enige om – måske med undtagelse af Enhedslisten og Bente Møller, som tilsyneladende ikke rigtig er med på, at der skal gøres noget.

Lubna Elahi (A): Jeg synes, at forslagsstillerne overreagerer, fordi der i en periode i slutningen af 1997 og begyndelsen af 1998 har været nogle sager. Det er ikke det samme som at sige, at det er et stort problem. Vi ved ikke, hvor stort omfanget af problemet er.

Vi i Den Socialdemokratiske Gruppe vil ikke være med til at mistænkeliggøre en bestemt gruppe, men vi benægter dog ikke problemstillingen, også i forhold til andre personalegrupper. Selvfølgelig vil vi da også gerne have, at ældre i København oplever trygge rammer, men sagen fortjener en ordentlig behandling, så derfor foreslår jeg den henvist til Økonomiudvalget.

Marlene Krogh (F): Der er allerede sagt en hel del ting om kriminalitet og sådan nogle ting. Det eneste, jeg vil henholde mig til i første omgang, er, at jeg synes, dette handler om personalepolitikken i Københavns Kommune. Jeg synes ikke, man kan se fuldstændig isoleret på, at der er en gruppe, som man skal kriminalisere på denne måde. Som andre også har sagt, handler det om, at der er mange andre, som går i folks hjem, og man kan sige: Jamen der er jo også en mulighed for, at de vil stjæle andre menneskers ting.

Det, jeg synes, dette handler om, er netop tryghed, og det var Martin også selv lidt inde på. Tryghed giver man altså ikke ved at få et stykke papir på, hvor der står, hvad det er for en straf, folk har fået. Det får man, når man snakker kvalitet i forhold til de ældre og også alle mulige andre grupper, som vi arbejder med inden for det offentlige. Her tænker jeg bl.a. på uddannelse, og jeg tænker på viden om ældre og sådan nogle ting. Det er dér, jeg mener, vi skal sætte ind, og ikke i forhold til en straffeattest og sådan nogle ting. Det vil jeg gerne være med til at diskutere.

Jeg synes også, det er besynderligt, at der sidder 2 medlemmer i Sundheds- og Om-sorgsudvalget, og de har ikke rejst dette spørgsmål overhovedet.

Jeg synes, det er spild af vores tid, at vi skal tage en diskussion om en sag, som alligevel skal sendes i udvalg. Jeg oplever, at det handler mere om publicity, end det handler om reelle, gode forhold for de ældre, og det synes jeg er utrolig ærgerligt. Så derfor vil vi gerne være med til at sende det i udvalg.

Lars Hutters (L): Jeg er valgt herind i Borgerrepræsentationen for at varetage de svages interesser. I den sag, vi drøfter i øjeblikket, er der naturligvis flere parter interesser, som man må varetage, men der er én, hvis interesse for mig spiller en altafgørende rolle, og det er den ældre, det er den svagelige, som har behov for at få hjemmehjælp.

Jeg kender naturligvis ikke de andre medlemmer af Borgerrepræsentationens oplevelser i forbindelse med, at en ældre bliver ramt af tyveri og bliver frarøvet forskellige sager. Beklageligvis har jeg i egenskab af min profession oplevet det flere gange. Det er ikke bare værdier som sådan, den ældre mister, men for en lang rækkes ældres vedkommende, i de tilfælde, hvor jeg har været inde som læge, har der været frarøvelse af identitet, idet genstanden i den grad har været forbundet med den livsudvikling, som den ældre har haft. Man skal bare være opmærksom på, at det er et meget alvorligt traume for en del ældre, når dette opstår, som kan vare i månedsvis. Jeg har oplevet situationer, hvor det faktisk har varet i år.

Københavns Kommune er ifølge lovgivningen ansvarlig for, at hjemmehjælp bliver ydet. Københavns Kommune er også ansvarlig for at afhjælpe de meget alvorlige personsituationer og kriser, der opstår efter en sådan situation. Ja, jeg spørger.

Jeg ved udmærket godt, at jeg som læge i nogle tilfælde kan stå over for en valgsituation og skulle behandle den pågældende ældre, som er kommet i en meget alvorlig identitetskriser på grund af dette og en meget stor angst, med forskellige former for medicin, som medicinalindustrien udvikler. Jeg synes ikke, det er den rigtige måde.

Jeg lyttede meget nøje til SF's ordfører. Jeg er helt enig i, at det, der skal til i denne situation, er også en lang række af de problemfelter, som SF's ordfører bringer ind i det, det er jeg helt enig med den pågældende i.

Men jeg mener også, at vi er nødt til at få afklaret omfanget af dette problem, og det er ikke bare gjort med, som der bliver henvist til i motiveringen, at man har oplevet 4 tilfælde. Beklageligvis mener jeg, at det er meget større, og derfor er vi nødt til at tage hånd om det.

Enhedslistens ordfører gjorde opmærksom på, at efter Enhedslistens opfattelse var det ikke lovligt. Der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at hvis ikke dette er lovligt, så tror jeg ikke, der er nogen af forslagsstillerne, der vil være med til, at forslaget gennemføres på den pågældende måde. Hvis det allerede kan oplyses i aften med vores formands indsigt, at det ikke er lovligt, så er det da klart, at det ikke skal til videre behandling. Så meget om det.

Om spørgsmålet, som også har været rejst, om de pågældende mennesker, som har udstået deres straf i forbindelse med tyveri, vil jeg sige, at selvfølgelig står vi bag ved, at de pågældende mennesker efterfølgende skal integreres. Men som jeg gjorde opmærksom på indledningsvis, har jeg her i aften taget stilling for den svage part i denne sag, og det er de ældre.

Med hensyn til spørgsmålet om integrering af dem, som efter strafafsoning skal ud i samfundet, synes jeg, det vil være korrekt, at vi tager stilling til i et større program, som Københavns Kommune skal udføre. Men jeg er som andre helt enig i, at man skal ikke umiddelbart give mulighed for at skabe angst hos de ældre ved, at det måske er på dette område.

Jeg respekterer naturligvis på alle andre punkter fagforeninger, men jeg synes nu også, det vil være udmærket, hvis fagforeningerne i dette spørgsmål tog de problemer op, som de ældre bliver ramt af i forbindelse med en sådan situation. Det er meget mere alvorligt, end jeg har hørt andre ordførere være inde på, når de ældre bliver ramt af dette. Det medfører store, dybe kriser, omfattende tragedier. Jeg tror slet ikke, man er klar over, hvor alvorligt det er.

Jeg så meget gerne, at en lang række af kritikerne i partierne går ind i en dialog om dette, såvel som de pågældende fagforeninger, som naturligvis, det forstår jeg ganske udmærket, vil forsvare deres medlemmer. Men i denne sag står SOL og Lars Hutters ubetinget på den svages side, og det er de ældre.

A. Benhaddou (D): Venstres ordfører indledte med, at de arbejder for en god service til de ældre. Jeg mener bestemt ikke, det bliver en god service, hvis dette forslag skulle blive vedtaget og vi dermed mangler hjemmehjælpere og skal slås for at skaffe hjemmehjælpere til de ældre. Jeg synes, det i forvejen er et kæmpeproblem at få folk til dette arbejde. Jeg synes bestemt ikke, at vi skal kriminalisere den medarbejdergruppe inden for kommunen.

Hvis man i øvrigt har nogle betænkeligheder ved for deres måde at arbejde på, så synes jeg, at vi alle sammen som borgerrepræsentanter skulle gå ud og prøve at arbejde en uge som hjemmehjælpere. Så tror jeg nok, vi ville få en anden opfattelse.

Som anstændig borgerlig politiker, som CD står for, og det har ikke en dyt med socialisme at gøre, som Dansk Folkeparti påstår, vil jeg sige, at jeg som CD'er bakker fuldstændig, 100 pct. hjemmehjælperne op, fordi jeg ved, de yder en kæmpeindsats for vores ældre.

Jeg synes, at forslaget næsten direkte er hentet fra Ekstra Bladets leder. Der står ikke nogen argumenter for nogen som helst tal ud over 4 personlige tilfælde, der er sket på Amager. Vi kan tage de 4 sager og sætte dem i forhold til antallet af besøg på Amager, som jeg har fået til omkring 600.000 på 1 år. De grupper, der har stillet dette forslag, må meget gerne omregne de 4 tilfælde til procent af de 600.000 besøg. Så tror jeg nok, at regnemaskinen går i stykker.

De 4 tilfælde har jeg undersøgt nærmere.

I det første tilfælde var der tale om en dement ældre mand, som ikke var sikker på, hvad der var sket, og ved en senere politiundersøgelse viste det sig, at man ikke havde nogen beviser og at anklagerne derfor kunne frafalde.

I det andet tilfælde var der tale om en hjemmehjælper, der havde været ansat ca. 10 år under hjemmehjælpen. Det vil sige, at der er tale om en stabil hjemmehjælper. Ergo kunne dette forslag i hvert fald ikke løse dette problem.

For det tredje var der tale om 2 elever, som var kommet fra Sundhedsskolen, så dette forslag ville heller ikke have hjulpet.

Alt i alt kan jeg sige, at med dette forslag vil vi slet ikke kunne hamle op med de 4 problemsituationer, der har været tale om. Så jeg mener, dette simpelt hen er overophedet, fordi man kører på den måde, som formiddagsaviserne fremfører problematikken på.

Jeg synes, at vi i det hele taget slet ikke bør sende nogen signaler om, at vi er i tvivl om, at vores hjemmehjælpere yder en fantastisk indsats. Ellers prøv at gå ud og arbejde i stedet for en af dem. Jeg synes, vi skulle stemme dette forslag ned, fordi de simpelt hen gør en kæmpeindsats for vores ældre.

I øvrigt er der noget, der hedder ansættelsesprocedurer inden for hjemmehjælpen, og jeg har tillid til, at vores ledere selv kan udpege dem. Det er kun Amager, vi har nævnt her, men hvis vi tager hele København og ser på antallet af kriminelle tilfælde blandt hjemmehjælpere, så er det simpelt hen ingenting.

Det er simpelt hen et latterligt forslag, så jeg vil i hvert fald gå ind for, at vi stemmer dette forslag ned, og jeg håber, at Socialdemokraterne også gør det.

Inger Marie Bruun-Vierø (B): Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at sige noget, fordi jeg regnede med, at det var et forslag, vi skulle drøfte i udvalget og vurdere, hvilke aspekter der lå i det, også fordi jeg synes, det er ret klart, hvad hensigten med forslaget er.

Forslaget er fremsat udelukkede ud fra hensynet til de ældre, og det må da være det, der tæller for os alle sammen, uagtet at det næsten kan lyde, som om det er hjemmehjælperne, der er i centrum. Det er da hævet over enhver tvivl, og det tror jeg gælder os alle sammen, at vi har dyb respekt for hjemmehjælpernes arbejde, men de er jo ikke en institution i sig selv, de er jo ansat for at varetage de svage ældres interesser.

Jeg synes, at vi alle sammen må prøve at sætte os i den situation, at vi bliver svage, og at vi på den måde bliver lagt i andres varetægt. De ældre, vi skal tage vare på, er svage ældre. Det er vores ansvar, at servicen er den bedst mulige, og at trygheden er i højsædet. Det

må være de omdrejningspunkter, der er afgørende, når vi diskuterer denne sag, og ikke nogen som helst andre.

Der er da ikke nogen af forslagsstillerne, der på noget tidspunkt har klandret hjemmehjælperne som gruppe. Det er jo en af de mest vigtige funktioner, vi overhovedet har i kommunen. Men det ændrer da ikke ved, at der er et ledelsesansvar, og det må vi da tillade os at diskutere, uden at man af den grund behøver at køre helt ud ad tangenten. Jeg vil da også bede om, at man fortsat bestræber sig på at diskutere det overordnede ledelsesansvar, der sikrer den bedste service og den største tryghed blandt de ældre.

På den baggrund vil jeg også meget varmt støtte forslaget om, at det kommer i Økonomiudvalget, og her bliver der også mulighed for at få vurderet, hvorvidt forslaget er lovligt. Det mener jeg, det er. Der kan ikke drages paralleller hertil fra de ting, som Bente Møller henviste til.

Jeg har i øvrigt fornemmelsen af, at når man ansætter dagplejemødre, så foretager man også en temmelig kritisk vurdering af det pågældende hjem. Der er da også andre grupper inden for det offentlige, hvor man lægger vægt på en ren straffeattest. Så skal vi ikke lige spise brød til og se på forslaget i den ånd, det er fremsat.

Bente Frost (V): Vores gruppeformand sagde, at det var på Venstres vegne, det forslag var stillet. Jeg vil blot sige, at jeg ikke støtter det fremsatte forslag.

Jeg vil gerne støtte, at man i Økonomiudvalget behandler spørgsmålet om, hvordan man kræver straffeattest af de forskellige personalegrupper i kommunen. Det synes jeg var den rigtige måde at behandle sådan nogle sager på.

Til sidst vil jeg sige, at hvis man går ind for at ændre reglerne, så kunne man jo starte med, at borgerrepræsentanterne afleverede straffeattest, inden man gik ud og forlangte det af personalet.

Borgmester Søren Pind: Jeg skal såmænd ikke bidrage med et ekstra Venstresynspunkt, men blot fastslå med hensyn til Bente Møllers store juridiske kunnen, at cirkulærer altså ikke er bindende for kommunerne, al den stund der ikke foreligger nogen instruktionsbeføjelser fra staten til kommunen. Med Bente Møllers store kendskab til kommunerne burde hun vide, at der her i landet faktisk er noget, der hedder det kommunale selvstyre.

Med hensyn til klage til Ombudsmanden er det rent faktisk således, at man først skal have udtømt sine klagemuligheder, og det er ikke sket i dette tilfælde, da Indenrigsministeriet er klagemyndighed i forhold til eventuelle ulovlige beslutninger fra Københavns Kommunes side.

Afslutningsvis, såfremt dette er en ulovlig beslutning, burde overborgmesteren have fjernet det fra dagsordenen ved mødets begyndelse. Så derfor er Bente Møllers tankespind om lovligheden af dette forslag netop tankespind.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg skal gøre det ganske kort, og jeg skal love ikke at kaste mig ud i den indviklede juridiske diskussion mellem borgmester Søren Pind og Bente Møller m.fl.

Jeg vil i virkeligheden gøre et citat af Peter Skaarup til mit: Lad os komme ned på jorden. Jeg synes, at forslagsstillerne i denne debat er kommet lidt ned på jorden, allerede læn-

ge inden vi har fået taget hul på udvalgsbehandlingen, og jeg synes, man kan høre, denne sag trænger til en udvalgsbehandling.

Jeg tror ikke, at man som Martin Geertsen skal svinge sig op til, at nogen herinde skal tage patent på trygheden hos de ældre i København. Den ligger os alle på sinde. Spørgsmålet er bare, om det forslag, forslagsstillerne har stillet, ud over de andre ubehagelige konsekvenser af det reelt vil være et forslag, der fremmer trygheden hos de ældre eller måske i virkeligheden giver falsk tryghed.

Jeg har hørt forskellige versioner allerede nu fra forslagsstillerne, ikke mindst Lars Hutters – men han kom også vidt omkring – af, hvad man skal gøre med de straffeattester, folk i givet fald skal præstere, herunder spørgsmålet om forældelsesfrister.

Jeg har ikke studeret juraen hele dagen, men mig bekendt er det sådan, at selv ubetingede domme efter 5 år fjernes fra straffeattester. Skal de pågældende så ikke kunne ansættes? Skal de, som Grete Henius var inde på, kastes ud i udviklede jobskabelsesprojekter, hvor de skal flyttes rundt til andre sektorer? Eller hvad er det, det handler om?

Jeg tror, at forslagsstillerne, og vi andre for den sags skyld, som Peter Skaarup sagde skal komme lidt ned på jorden og sige: Lad os tage dette som en ordentlig personalepolitisk debat i Økonomiudvalget. Det handler ikke om at mistænkeliggøre enkelte personalegrupper. Det handler ikke om at generalisere, det handler om at få taget en debat om trygheden hos vore ældre. Den kan vi tage i Økonomiudvalget. Det handler også om at prøve at se det personalepolitisk.

Så vil jeg i øvrigt sige, at sundhedsforvaltningen bidrager gerne. Jeg er sikker på, at magistratens 3. afdeling med sit kendskab til tiden i hvert fald før 1. januar 1998, hvor hjemmehjælpen blev overflyttet, også gerne bidrager. Det vil være muligt at nuancere oplevelsen af de konkrete enkelttilfælde på Amager ganske meget. A. Benhaddou var inde på noget af det.

Jeg vil også gerne sige – fortsættelse følger så i Økonomiudvalget – at det vil også være muligt at nuancere politiets rolle og holdning i forhold til, hvad vi foretager os i Københavns Kommune. For helt så entydigt, som dommen heroppefra blev statueret, at man synes, vi har en lemfærdig ansættelsesprocedure, den holder ikke, slet ikke i byretten og heller ikke i Borgerrepræsentationen.

Men lad nu denne sag gå i Økonomiudvalget, uanset juraen, Bente Møller, og så lad os dér få, jeg var nær ved at sige afdramatiseret det, og så få vasket den plet af, som nogle nu prøver at sætte på enkelte personalegrupper i København. Det synes jeg ikke, denne forsamling skal bidrage til.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var godt, det blev understreget, at sagen skal i udvalg, for jeg var ved at være bekymret for, at talelysten var udtryk for, at man havde glemmt, at sagen var varslet henvist til udvalg. Der er endnu medlemmer, der har ønsket ordet i 1. runde, inden vi går til 2. runde.

Wallait Khan (F): (*Mikrofonen afbrudt*) ... og Marlene Krogh har været her, hun har sagt det, og jeg er enig med hende, og jeg er også enig med dem, som er modstandere af dette forslag.

Men det, der kalder mig herop, er Grete Henius fra Det Konservative Folkeparti. Hun er meget fornuftig. Hun nævner forskellige eksempler, og de går ud på, at når man engang har gjort et eller andet galt eller et eller andet strafbart på et eller andet område, så skal man ikke have lov til at komme tilbage og gøre det samme eller noget lignende.

Så vil jeg bare spørge hende: Hvad nu hvis man har kørt galt, fordi man har været fuld? Hvad så? Skal man have lov til at komme tilbage og køre bil eller ikke? Hvis hun er lige så fornuftig dér, så bliver det bare et problem for hendes partiformand. Jeg vil meget gerne høre noget om det her.

Finn Rudaizky (A): Man kan nok undre sig en smule over, at Det Radikale Venstre er et af de partier, som er forslagsstillere til det forslag, vi behandler nu. At Solidarisk Alternativ også mener, at en bestemt gruppe ansatte i Københavns Kommune, nemlig hjemmehjælperne, skal plukkes ud og særbehandles, kan egentlig ikke overraske, efter at man har set de seneste måneders forløb.

Så har jeg noteret mig, at Dansk Folkepartis Peter Skaarup mener, at man skal bruge den sunde fornuft. Man kunne selvfølgelig have haft det ønske, at forslagsstillerne inklusive Dansk Folkeparti havde gjort det, inden forslaget blev stillet, og ikke udpeget en enkelt gruppe som en slags prygelknabe.

Hvis man havde været en lille smule mindre populistisk og virkelig ment, at der skal ske en yderligere beskyttelse af de ældre generelt, så havde forslaget formentlig været anderledes formuleret, men så havde det selvfølgelig ikke trukket de store overskrifter i medierne.

Det forslag, som ligger her, skal selvfølgelig behandles i udvalg, men jeg kan ikke tilslutte mig den grove nedvurdering af vores dygtige hjemmehjælperne.

Så vil jeg sige til Inger Marie Bruun-Vierø, at det er vel ikke mærkeligt, at der er fokus på hjemmehjælperne, al den stund Inger Marie Bruun-Vierø selv har underskrevet forslaget om, at hjemmehjælpernes forhold skal granskes.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der ønsker ordet i 1. Runde. Vi går til 2. runde.

Bente Møller (Ø): Det er Martin Geertsen, der kalder mig herop, fordi jeg synes, det var interessant at få at vide, om der er kommet nogen henvendelse fra Københavns Politi til Københavns Kommune, da man i december måned begynder at udtale sig til Jyllands-Posten om, at ansættelsesproceduren for hjemmehjælperne er lemfældig, om der er kommet en officiel henvendelse, hvor man går i dialog med arbejdsgiverne og siger: Vi synes, I gør noget ufornuftigt. Det har vi i hvert fald ikke hørt om, men den daværende borgmester fra magistratens 3. afdeling må jo kunne fortælle, om det er tilfældet. Jeg har ladet mig fortælle, at den medarbejder hos politiet, der udtalte sig til Jyllands-Posten, faktisk har oplevet sig fejlciteret.

Jeg har ikke andre steder set noget, der skulle give belæg for, at den ansættelsesprocedure, vi har, skulle være upassende. Den er for øvrigt ikke forskellig fra den, man har i alle andre kommuner. Jeg har en datter, der er hjemmehjælper ude i Gentofte Kommune. Den udmærker sig ved, at mindst halvdelen af deres personale er uuddannet, for de prioriterer

nemlig ikke at få dem uddannet, så de ansætter nybagte studenter som hjemmehjælpere, der så bliver der det års tid, de tit har brug for for at tjene nogle penge, inden de skal i gang med studier på Universitetet, eller hvad de nu ellers har tænkt sig.

Jeg har været ansat i andre kommuner, godt nok aldrig som hjemmehjælper, og der ved jeg, at man har anvendt præcis samme procedure som i København, nemlig at man får nogle ansøgninger, og man indkalder folk, de er til samtale, før de bliver optaget på uddannelsen, og at man selvfølgelig også vurderer løbende, hvordan de klarer sig under uddannelsen, og ansætter dem, hvis det går godt og man synes, det er nogle medarbejdere, man har lyst til at have gavn af i kommunen bagefter. Det er jo sådan det foregår.

Jeg tror, at et helt års uddannelsesforløb giver et væsentligt bedre indtryk af folk, end hvad der måtte stå på en straffeattest. Det er jo sådan, som Peter Martinussen rigtigt siger, at alting er væk efter 5 år, tiltalefrafald er væk efter 2 år, og andre forhold, hvor der ikke har været afsoning, er væk efter 3 år.

Så jeg synes da, vi har en glimrende procedure. Men kan vi ikke få at vide, om der har været en sådan henvendelse fra politiet, der berettiger, at man nu begynder at føre sig frem?

Peter Skaarup (O): Nogle gange kan man godt blive lidt mistrøstig, når man sidder og hører debatten om sådan et forslag, som alle egentlig burde kunne gå ind for. Det er utroligt, at nogen kan finde argumenter for at gå imod sådan et forslag, som burde være udtryk for helt sund fornuft, som Peter Martinussen også var inde på. Men det kan åbenbart godt lade sig gøre, hvis vi alle sammen skal gå ind i et eller andet politisk spil her, og det gør vi så.

Jeg kunne godt tænke mig at høre Socialdemokratiet, som jeg har set, først og fremmest ved Peter Martinussen, udtale sig positivt om dette forslag, også ved overborgmesteren i Politiken i søndags, hvor Henrik Groes Petersen citerer overborgmesteren for at sige: "Jeg har sympati for at løse problemet med ældre menneskers tryghed. Der er behov for mere tryghed. Hvis der er reelle problemer, er jeg parat til at se på dem". Konklusionen er, at forslaget møder velvilje, og "Krav om ren straffeattest på vej" er overskriften.

Der synes jeg der mangler en reel stillingtagen fra Socialdemokratiet. Ordføreren, det var Lubna Elahi, var lidt svævende over for, hvad man egentlig skulle mene, og nu måtte vi se i udvalget og sådan noget. Men vi kan jo ikke lede denne kommune i udvalget, hvor tingene foregår bag lukkede døre, hvor ingen har mulighed for at følge med i, hvad der foregår.

Vi er nødt til at høre Socialdemokratiet: Hvad mener I egentlig? Er det, overborgmesteren har sagt i søndags til Politiken, forkert, eller er det rigtigt, eller er det halvvejs rigtigt? Det må en af jer kunne give et svar på. Det kan være, det er Lubna Elahi, det kan være, det er Finn Rudaizky, det kan være, det er Peter Martinussen eller overborgmesteren.

Jeg synes da egentlig, at det vil være rimeligt over for os, der skal vurdere sådan et forslag, at Borgerrepræsentationens største parti også kommer med deres mening. Lad os dog høre, hvad I mener, så kan vi altid diskutere det. I kan da ikke bare sidde der og lurepasse som det største parti her i Borgerrepræsentationen. Det er I jo. Det er ikke sikkert, vi andre synes, det er morsomt, at I er det største parti, men det er I, I er valgt til det. Så må I også komme med jeres mening, hvor alle kan høre på det.

Så har det været fremme, at det er problematisk, at politiet måske ikke reelt står bag ved det, de har sagt. Så synes jeg da, det er relevant i forbindelse med den udvalgsbehand-

ling af forslaget, der åbenbart skal være, at vi spørger politiet, måske får dem ind til et møde og snakker med dem: Hvad mener I egentlig? Mener I, det er et reelt problem, eller mener I, det ikke er et reelt problem? Jeg har i hvert fald ikke set, at politiet har trukket de udtalelser tilbage, og det må de jo så gøre, hvis de ikke længere mener, at det er det rigtige, de sagde.

Endelig skal jeg sige på Dansk Folkepartis vegne, at vi mener, det ikke kun er Økonomiudvalget, der skal se på dette, inden Borgerrepræsentationen skal tage endelig stilling til det. Vi mener også, det meget kraftigt vedrører Sundheds- og Omsorgsudvalget. Derfor vil vi henstille, at udgangen på dette bliver, at det også sendes til høring i det udvalg. Slut!

Grete Henius (C): Jeg vil allerførst sige til borgmester Peter Martinussen, at jeg tror ikke, det er af ond vilje, han ikke hørte efter, til trods for at jeg opfordrede til, at man nu hørte ordentligt efter, hvad det var jeg sagde. Det må være, fordi borgmesteren ikke kan høre, og det er jo synd for ham, især da der er så lang ventetid på høreklubben på Bispebjerg Hospital, også et af borgmesterens områder.

Jeg er ganske enig med dem, der har været heroppe og sige, at hjemmehjælperne udfører et stort og nødvendigt arbejde. Jeg er fuldstændig enig. Derfor kan hjemmehjælperne heller ikke være tjent med, at man accepterer, at hjemmehjælperkorpset skal have brodne kar blandt sig. Hjemmehjælperne bør stå frem og sige: Vi vil ikke have mennesker i vores korps, som giver hele korpset en dårlig status, et dårligt renommé. Så hvis jeg var hjemmehjælper, ville jeg i hvert fald presse på for, at man fik ryddet ud og sikret, at de ældre mennesker fik besøg af hjemmehjælpere, om hvem man som udgangspunkt kunne tillade sig at formode, at de ikke var tyve.

Det, jeg sagde før, var ikke, som Peter Martinussen troede, jeg sagde, at nu skulle vi til at omskole folk. Nej, det skal man ikke. Man kan godt have været tyv og så være udmærket på så mange andre områder. Man kan f.eks. være udmærket til at gøre rent herinde. Men ældre mennesker skal ikke udsættes for at have mennesker hos sig, som de er utrygge ved. Det er meget ubehageligt at have mennesker gående rundt i sit hjem og føle eller tro eller have fået at vide, at det kan udmærket godt være, at det er en, der har begået berigelsesforbrydelser. Sådan bør det ikke være. Man bør som udgangspunkt kunne stole på de mennesker, der kommer i ens hjem.

Det betyder selvfølgelig ikke, at et menneske, der har været hjemmehjælper i 10 eller 15 eller 20 år, ikke lige pludselig kan stjæle. Men det bør være sådan, at man kan fortælle de gamle mennesker, at de ikke skal regne med, at det er mordere og tyveknægte, vi sender rundt til dem.

Som sagt synes jeg, at hjemmehjælperne burde sige: Vi ønsker vores renommé hævet – det synes jeg i øvrigt, man kunne gøre ved at give dem en bedre løn. Jeg synes, det er det dårligst betalte at være hjemmehjælper, og sådan bør det ikke være. Man kunne hæve deres hele status dels ved at give dem en bedre løn, dels ved at sikre, at der ikke i deres korps skulle være tyveknægte.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Et er, at sagen skal behandles i udvalg, men det vil nok føre for vidt at føre overenskomstforhandlinger i forbindelse med behandlingen af denne sag.

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Jeg er meget glad for formandens påmindelse om, at denne sag skal behandles i udvalget. Det tror jeg, den fortjener. Jeg synes ikke, der kan siges mere smuds og skidt om den generalisering, som jeg oplever, der i et vist omfang præsenteres heroppefra.

Jeg blev direkte spurgt af Bente Møller, om vi i den gamle social- og sundhedsforvaltning har fået en henvendelse fra Københavns Politi. Nej, det har vi ikke. Vi bliver gjort bekendt med sagen igennem Amager Bladets journalist, som kontakter mig og forvaltningen. På den baggrund reflekterer vi og siger: Jamen det er noget, vi har drøftet før, og ud fra en samlet betragtning har vi vurderet, at der er andre og bedre måder at sikre sig at have et godt hjemmehjælperkorps på.

Det var mit svar til Amager Bladet. Det blev ikke citeret helt sådan. Det er også til Peter Skaarup, han ved jo også godt, at det ikke er altid, man bliver citeret fuldstændig ordret.

Tilsvarende vil jeg sige, at vi selvfølgelig har taget kontakt til politiet, for der skal ikke være nogen tvivl om, at der skal være en god og en ordentlig kontakt. Det er der sædvanligvis også.

Derfor synes jeg sådan generelt, uden at gå yderligere ind i debatten, at det er meget flot at konkludere så skarpt og præcist, som visse gør på baggrund af en avisomtale af 4 sager, som kun er refereret i avisen.

A. Benhaddou (D): Der er efterlyst tryghed for vores ældre. Jeg tænker meget på vores ældre. Men det, der er problemet i denne situation, er, at ved at vi gør sådan en debat til noget stort, faktisk ved at gøre en myg til en elefant i denne debat, er vi faktisk med til at skabe utryghed hos de ældre. Jeg mener ikke, at problemet er så stort. Når jeg sætter 4 tilfælde i forhold til 600.000 besøg, så er det søreme at lave en myg om til en elefant.

Jeg vil derimod arbejde for større tryghed for de ældre, og det kan gøres ved f.eks. at sørge for identifikation af hjemmehjælperne, at der bliver skabt en bedre information til de ældre ved, at kommunen gør en større indsats for at oplyse om, hvad det vil sige at være hjemmehjælper.

Langt de største problemer, der har været med disse kriminalitetstilfælde, mener jeg faktisk ligger uden for selve det, vi kalder for hjemmehjælperne, idet det er nogle, der udgiver sig for at være hjemmehjælpere. Her ville dette forslag ikke hjælpe et hak, skulle jeg hilse og oplyse.

O.k., nu er jeg indforstået med, at man vil gøre det til en elefant og sende det over til udvalget, og jeg synes, at man i dette udvalg skal arbejde mere målrettet på, hvordan vi kan gøre vores ældre trygge. Det skal gøres ved en bedre information og ikke ved at hænge vores hjemmehjælpere ud, som om de skal kontrolleres mere end de andre kommunalt ansatte. Det er i hvert fald, hvad jeg har at sige.

Borgmester **Peter Martinussen**: Det skal være meget kort. 2 bemærkninger til Peter Skaarup.

For det første, at jeg synes, det er rigtigt og relevant, at Sundheds- og Omsorgsudvalgets medlemmer også får, jeg var nær ved at sige de reelle oplysninger, om, hvad det er, der har været på dette område, og hvad der ikke har været.

Så under alle omstændigheder, hvad enten vi bliver hørt formelt af Økonomiudvalget eller ej, foreslår jeg, at vi tager en snak om det i udvalget. Der kan være andre udvalg, hvor det også er relevant, men da det er en personalepolitisk sag, hører den hjemme i Økonomiudvalget generelt. Det tror jeg, Peter Skaarup er ved at være enig i.

Til det andet, hvorvidt Socialdemokratiet lurepasser, vil jeg bare sige, at denne sag illustrerer i virkeligheden ganske godt hele den debat, der har floreret i pressen, om åbenhed med hensyn til, hvad vi foretager os her i Borgerrepræsentationen.

Må jeg bare stilfærdigt og uden et gran af sarkasme – det ville ligge mig fjernt – sige, at med den udvikling, der er sket i forslagsstillernes synspunkter i aften, og også den store variation, der i virkeligheden er hos forslagsstillerne, om, hvordan man vil føre dette forslag ud i livet, er jeg glad for, at vi ikke i Den Socialdemokratiske Gruppe bare er hoppet på vognen og har sagt: Det er vel nok godt, det gør vi for tryghedens skyld.

Flere medlemmer af Den Socialdemokratiske Gruppe har sagt til aviserne og for den sags skyld også her i aften, at vi godt vil være med til noget, der skaber endnu større og bedre tryghed hos de ældre. Vi vil ikke være med til at lægge enkelte personalegrupper for had eller mistænkeliggøre dem, men vi vil godt have en debat om, hvordan vi personalepolitisk ordentligt kan være med til at sikre trygheden. Det er ikke at lurepasse. Det er faktisk at have et, jeg var lige ved at sige mere afklaret synspunkt end mange af forslagsstillerne.

Martin Geertsen (V): Jeg skal ligesom borgmester Peter Martinussen gøre det kort.

Ikke nok med at Socialdemokratiet er denne sals største parti. Nu har de også ophøjet sig selv til dommere over, hvordan debatten foregår i denne sal. Det synes jeg er interessant.

Så vil jeg spørge Enhedslistens Bente Møller, om Bente Møller ikke mener, at der ud over det, vi kan definere som tryghed for de ældre, som selvfølgelig drejer sig om service og om, som jeg sagde i mine indledende bemærkninger, at der bliver vasket gulv ordentligt, at der bliver vasket gulv til tiden osv., er en del af servicebegrebet, hvor man kan sige, at de ældre skal føle sig trygge, i relation til de bemærkninger, der er i dette forslag. Kan man ikke sige, at der ikke også er en form for tryghed desangående, Bente Møller?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der ønsker ordet her i 2. runde. Så går vi til 3. runde.

Lubna Elahi (A): Jeg foreslår sagen henvist til Økonomiudvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er stillet forslag om henvisning til udvalg. Jeg skal høre, om der er flere, der ønsker ordet i 3. runde.

Peter Skaarup (O): Jeg vil bare sige tak til Peter Martinussen, men vil undlade at komme med nogle sarkastiske bemærkninger, modsat det, jeg sådan set syntes, han gjorde lidt, og så sige, at vi er glade for, at I også ser muligheden for nogle fornuftige ændringer her.

Jeg vil gerne have lov til at være med til at konkludere, måske lige undtagen Enhedslisten, at også CD siger: Jamen der er muligvis behov for, at vi strammer lidt op med hensyn til identifikation og andre ting. Så lad os håbe, at vi får en god debat i de udvalg, hvor tinge-

ne nu skal foregå, og så er vi glade for, at forslaget i hvert fald har rejst en debat, der rykker noget. Men vi håber selvfølgelig også, at forslaget i sin helhed, måske i en lidt anden formulering, bliver vedtaget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Og en behandling, der jo foregår for åbne døre både før og efter arbejdet i udvalget, hvortil sagen er foreslået henvist. Hvis Økonomiudvalget i forbindelse med sin behandling af sagen ønsker en høring af andre udvalg, vil det være en naturlig del af arbejdet med afklaring af sagen i Økonomiudvalget, herunder også spørgsmålet om, hvorvidt en vedtagelse af forslaget er legal eller ej.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi går videre til den næste sag på dagsordenen, den første af en lang række valgsager, om hvilke jeg godt vil sige, at ikke alle navne til besættelse af nævn, udvalg, bestyrelser m.v. er indkommet. For visse hvervs vedkommende er der indleveret flere navne, end der er behov for, så formanden agter undervejs – jeg håber, at nogle af forsamlingens medlemmer bliver i salen, i hvert fald mindst ét medlem fra hver valggruppe – at bede om bemyndigelse til at indhente navne, alternativt at sagen går i det bebudede § 17, stk. 4-udvalg.

2) 72/98

3) 76/98

4) 77/98

5) 78/98

6) 79/98

7) 80/98

8) 81/98

9) 82/98

10) 83/98

11) 84/98

12) 85/98

13) 86/98

14) 88/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Indstillingen drejer sig i store træk om, at vi allerede nu forbereder os på en folkeafstemning. Hertil kræves dels at der udpeges en valgbestyrelse, dels at der udpeges valgstyrelser til at bistå i forbindelse med den praktiske afvikling af valghandlingen.

Som jeg nævnte ved mødets start, består en valgstyrelse af i alt 5 personer, hvoraf én udpeges som formand. Især udpegningen af valgstyrelserne er en meget omfangsrig og omfattende proces, og der er da heller ikke modtaget navne hertil endnu. Derfor skal jeg bede forsamlingen om at tiltræde det forslag, som jeg varslede ved mødets begyndelse om, at der nedsættes et såkaldt § 17, stk. 4-udvalg under Borgerrepræsentationen til forberedelse af udpegningen af medlemmer til såvel valgbestyrelsen som til valgstyrelserne.

Forslaget er omdelt på pladserne, så forsamlingen skal alene i dag ud over beslutningen om nedsættelse af udvalget tage stilling til antallet af medlemmer af valgbestyrelsen og tiltræde de forskellige bemyndigelser, der er nævnt i indstillingen. (Ophold). Der er ikke bemærkninger hertil.

Jeg skal foreslå, at antallet af medlemmer af valgbestyrelsen fastsættes til 5, og at der under Borgerrepræsentationen nedsættes et særligt § 17, stk. 4-valgudvalg i henhold til styrelsesloven, bestående af en repræsentant for hvert parti. Udvalget vælger selv sin formand og næstformand, der ved formandens forfald overtager forretningerne, og sekretariatsbetjeningen varetages af Borgerrepræsentationens Sekretariat.

15) 54/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der foreligger en indstilling fra Uddannelses- og Ungdomsudvalget om ændring af 4 vedtægter. Samtlige vedtægter blev, som man erindrer, henvist til Uddannelses- og Ungdomsudvalget i mødet i Borgerrepræsentationen den 4. december 1997.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg skal fatte mig i korthed. Det væsentligste, der har været på dagsordenen under udvalgets behandling af sagen, er styrelsesvedtægten for folkeskolen, hvor man ved sammensætningen af Fællesrådet er gået ind for, at der skal være flere politikere end i det ændringsforslag, der forelå, da vi behandlede sagen i december. Det vil sige, at der bliver indvalgt 4 politikere plus borgmesteren. Det er den ene ændring.

Den anden ændring ved Fællesrådet er, at det kommer til at repræsentere hele Københavns Kommune og ikke kun det, der i dag hedder BR-København og som tidligere hed Magistrats-København. Det vil sige, at de, der indgår, frit kan vælge skolebestyrelsesmedlemmer, f.eks. fra bydelsskolerne.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ingen andre ønsker ordet, forhandlingerne er afsluttet. Der er ringet til afstemning, og jeg beder – mere for god ordens skyld, det er ikke, fordi det fremgår af forretningsordenen – om, at man slukker sin mobiltelefon under mødet i salen.

Tillægsdagsorden

10) 94/98

16) 89/98

17) 90/98

18) 91/98

19) 63/98

20) 64/98

21) 65/98

22) 66/98

23) 67/98

24) 68/98

25) 87/98

26) 53/98

27) 57/98

28) 58/98

29) 59/98

30) 69/98

31) 70/98

32) 74/98

33) 75/98

34) 60/98

35) 61/98

36) 71/98

37) 73/98

38) 62/98

Tillægsdagsorden

1) 96/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Den tidligere Borgerrepræsentation vedtog i december 1997 en ny revisionsvedtægt for kommunen som konsekvens af ændringerne i kommunens styrelsesforhold. Samtidig vedtog Borgerrepræsentationen retningslinjer for behandlingen af Revisionsdirektoratets revisionsberetninger.

Ifølge styrelsesloven er det Økonomiudvalget, der skal behandle revisionsberetninger fra Revisionsdirektoratet. Det er en ressourcekrævende opgave, og derfor fremgår det af § 3 i retningslinjerne, at Borgerrepræsentationen nedsætter et særligt udvalg, som har til opgave at foretage det forberedende arbejde i forhold til Økonomiudvalgets behandling af beretningerne.

Som nævnt er retningslinjerne for udvalgets arbejde vedtaget den 4. december 1997. Det fremgår heraf, at Revisionsudvalget skal bestå af 5 af Borgerrepræsentationens medlemmer. Forslaget har været behandlet i Økonomiudvalget den 27. Januar 1997, og dér tiltrådte Økonomiudvalget forslaget og dermed også, at Revisionsudvalget foretager det forberedende arbejde.

Som det jo er forsamlingen bekendt, har vi yderligere et punkt på dagsordenen om oversendelse af revisionsberetningen, så udpegningen af udvalget må siges at være meget aktuel.

Martin Günter (F): Vi er i SF enige i, at det udvalg skal bestå af 5 medlemmer.

Derudover vil jeg gerne henvise til den drøftelse, vi havde i Borgerrepræsentationen den 4. december. Jeg sagde ved den lejlighed, at jeg gerne ville foreslå, at de 3 linjer, der står nederst på side 28 i bilaget til fortolkningen af åbenheds- og offentlighedsbetingelserne, udgår. Det er de 3 linjer, hvor der står:

"Det er ved Borgerrepræsentationens vedtagelse af retningslinjerne forudsat, at kommunens revisionsorgan ikke giver oplysninger i videre omfang, end loven forpligter til – såkaldt "meroffentlighed"."

Den socialdemokratiske ordfører svarede på det tidspunkt, at det var så heldigt, at Martin Günter var enig med den daværende formand, Bodil Jensen, som lige havde trukket de pågældende 3 linjer igennem sit brev.

Den fungerende formand, Lars Kramer Mikkelsen, sagde: Nu skal jeg ikke begynde at diskutere med forslagsstillerne herfra, men det brev, som formanden har udsendt, opfatter jeg nærmest som værende det samme, som Martin Günter fremsatte som forslag.

Det var jeg sådan set enig i, og gruppeformanden for De Konservative, Ole Hentzen, sagde: Jeg oplever helt klart, at det, jeg og gruppen tager stilling til i aften, er det optrykte udkast, hvori man beder os se væk fra de 3 sidste linjer på side 28. Det er det, vi har forholdt os til, og det er forhåbentlig også det, vi tager stilling til. Så læser jeg nu på side 28:

"Det er ved Borgerrepræsentationens vedtagelse af retningslinjerne forudsat, at kommunens revisionsorgan ikke giver oplysninger i videre omfang, end loven forpligter til – såkaldt "meroffentlighed"."

Jeg vil gerne bede formanden for Borgerrepræsentationen, overborgmester Jens Kramer Mikkelsen, over for mig bekræfte, at det er en fejl, at Revisionsdirektoratet naturligvis kan give offentlighed i større omfang end den almindelige, altså også meroffentlighed, og at disse 3 linjer er døde og uden kraft.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige til Martin Günter, at det havde været lidt enklere, om Martin Günter havde gjort mig opmærksom på problemstillingen inden mødet.

Peter Skaarup (O): Det, der bringer mig herop, er, at vi i Økonomiudvalget havde en drøftelse af dette emne. For Dansk Folkepartis vedkommende kan jeg sige, at vi var af den opfattelse, og det er vi for så vidt stadig væk, at det mest rimelige, når vi taler revision, er, at hvert parti er repræsenteret ved gennemgang af de ting, som det pågældende udvalg skal se på.

Vi betragter den åbenhed og de ting, som er lagt op efter kommunalvalget, og den nye struktur som tegn på, at vi skal være mere åbne omkring tingene. Derfor synes vi, det er problematisk, at det er forbeholdt visse mennesker, det vil sige 5 mennesker i dette tilfælde fra nogle af de partier, der normalt også vil sidde i sådanne nogle udvalg, at se på disse ting.

Vi har tidligere i dag vedtaget, at vi skulle have et udvalg bestående af én person fra hvert parti, der tog sig af nogle praktiske ting i forbindelse med dagsorden, indstillinger vedrørende udvalg og sådan noget, sådan at de ting kørte, inden vi mødte op til Borgerrepræsentationens møder. Derfor synes vi også, det vil være rimeligt, at man på dette punkt vedtager at tage én person fra hvert parti i det pågældende Revisionsudvalg.

Ole Hentzen (C): Man har indimellem en fornemmelse af, at denne Borgerrepræsentations administration er gået fuldstændig i stå. Det kan man bare se på, hvornår man sidst har fået de optrykte forhandlinger fra 1997 af de forhandlinger, der fandt sted her. Men det er et punkt, formanden for forsamlingen formentlig vil forsøge at rette op på.

Jeg vil da gerne bekræfte Martin Günters udtalelse. Det er det, der er passeret, og det er selvfølgelig også det, der skal efterleves. Det forventer jeg også, at den nuværende formand for Borgerrepræsentationen efterlever, for det var rent faktisk det, der fandt sted. Ligesom jeg selvfølgelig forventer, at alle andre, nuværende som tidligere borgmestre, efterlever de beslutninger, som Borgerrepræsentationen har vedtaget i andre sager, må dette også gælde for denne sag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg har den bemærkning til Ole Hentzen om arbejdet i Borgerrepræsentationens Sekretariat, at det er velkendt, at i slutningen af sidste periode, herunder i starten af denne periode, har medarbejderne i Borgerrepræsentationens Sekretariat haft et meget omfattende arbejde med at få afviklet og indkørt henholdsvis gammel struktur og ny struktur.

For så vidt angår det af Martin Günter rejste spørgsmål om de 3 linjer i § 2 på side 28, vil jeg med forsamlingens tilslutning konstatere, at de pågældende 3 linjer udgår.

Er der herefter bemærkninger til sagen som sådan? (*Peter Skaarup*: Der var et ændringsforslag). Det er ikke opfattet som et ændringsforslag, men hvis vi skal opfatte det som et ændringsforslag, så sætter jeg herefter et ændringsforslag, der går på, at Revisionsudvalget skal bestå af 10 medlemmer, under afstemning ... (*Peter Skaarup*: Jeg mener bare, det er en fra hvert parti. Det var det, der var tanken). Må jeg bede om at få det på skrift.

Det forslag, der i realiteten kan komme til afstemning, er et forslag om 10 medlemmer i Revisionsudvalget. Skal man realisere et forslag om et medlem fra hvert parti, forudsætter

det total enighed i Borgerrepræsentationen herom. Ellers er det den d'Hondtske metode, der bringes i anvendelse. Så derfor er det i realiteternes verden, Peter Skaarup, et forslag om nedsættelse af et Revisionsudvalg med 10 medlemmer, og det er det, forslaget går på.

Forslaget er netop modtaget på skrift, og jeg kan konstatere, at det er i overensstemmelse med det tema, jeg nævnte før.

Tillægsdagsorden

2) 97/98

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Som det fremgår af § 2, stk. 1, i retningslinjerne for behandlingen af direktoratets revisionsberetninger, skal Borgerrepræsentationen oversende direktoratets beretninger til Økonomiudvalget. Samtidig fremgår det af retningslinjernes § 3, stk. 1, at Revisionsudvalget – som jo netop er nedsat – har til opgave at foretage det forberedende arbejde i forhold til Økonomiudvalgets behandling af direktoratets beretninger. Derfor indstilles det i denne sag, at forsamlingen oversender revisionsberetningen til behandling i Økonomiudvalget og Revisionsudvalget.

Tillægsdagsorden

3) 98/98

Tillægsdagsorden

4) 99/98

Tillægsdagsorden

5) 100/98

Tillægsdagsorden

6) 101/98

Tillægsdagsorden

7) 102/98

Tillægsdagsorden
8) 103/98

Tillægsdagsorden
9) 93/98

Tillægsdagsorden
11) 95/98

Tillægsdagsorden
12) 92/98

Mødet sluttede kl. 19.20